

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **O.**, so sídlom v **A.**, zastúpeného JUDr. **H. K.**, advokátkou v **S.**, proti žalovaným **1/ A. Ltd., S. s r.o.**, so sídlom v **P.**, a **2/ I.**, so sídlom v **T.**, o **vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6 C 25/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. februára 2009, sp. zn. 6 Co 10/2009, takto

rozhodol:

Dovolanie **odmieta**.

Žalovaným **1/ a 2/** náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 8. augusta 2008, č.k. 6 C 25/2007-301 návrh žalobcu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že žalobca v spore nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, najmä existenciu vlastníckeho práva, práva nájmu, práva podnájmu, práva náhradného užívania alebo iného práva k užívaniu parc. č. **X. k.ú. A.** vytvorenej firmou **E. s.r.o. N.**, ktorá vznikla rozdeľovacím plánom č. **N.**, pričom právna zástupkyňa žalobcu samana pojednávani konanom 9. novembra 2007 vyhlásila, že žalobca nie je vlastníkom žiadnej časti parcely č. **X. k.ú. A.** Žalobca tiež nepreukázal ani pasívnu legitímáciu žalovaného **1/**, ktorý od 1. januára 2007 až doposiaľ predmetnú parcelu neužíval a neužíva, čo bolo preukázané daňovými priznaniami (daň z nehnuteľností) žalovaného **2/**, ktorý užíval a užíva časť uvedenej parcely vo výmere 40,60ha, a vyhlásením firmy **A. , s.r.o.** so sídlom v **J.** Táto uviedla, že z predmetnej parcely užíva časť o výmere 34,8016ha na základe zmluvy uzavretej so Slovenským pozemkovým fondom. S poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o pôde nepovažoval užívanie nehnuteľnosti žalobcom na základe zápisnice spísanej so správcom konkurznej podstaty **P. JUDr. B.** za právne významné, keďže nebolo preukázané, že by správca konkurznej podstaty

mal uzavreté nájomné zmluvy s vlastníkami, respektíve spoluvlastníkmi parcely č. X.. Medzi správcom konkurznej podstaty P. A. a vlastníkami pozemkov nebola uzavretá nájomná zmluva a nebola uzavretá ani medzi správcom konkurznej podstaty P. A. a O. A..

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. februára 2009, sp. zn. 6 Co 10/2009, na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že ustanovenie § 126 ods. 1 O.z. predstavuje nárok vlastníka na súdnu ochranu, ktorej východiskom je § 4 O.z. a tiež § 3 O.s.p. Súdnu ochranu vlastníckeho práva možno realizovať prostredníctvom žaloby na vydanie veci a zapieracou žalobou. Obe žaloby sú žalobami na plnenie a chránia obsah vlastníckeho práva, t.j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky vrátane oprávnenia nakladať s vecou. Predpokladom žaloby na vydanie veci je, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu vec patriacu vlastníkovi zadržiava a odmieta mu ju vydať. Aktívna legitímácia v tomto prípade prislúcha vlastníkovi veci, respektíve spoluvlastníkovi, a pasívna legitímácia osobe, ktorá vec má fakticky u seba bez toho, aby na to bol daný právom aprobovaný titul. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzoval od práva užívať pozemok, ktorého vypratania sa domáhal, na základe pridelenia do náhradného užívania. V konaní však nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tejto skutočnosti a Obvodný pozemkový úrad Nové Zámky prípisom z 27. novembra 2007 potvrdil, že nevydal rozhodnutie o náhradnom užívaní parc. č. X. v kat. úz. A.. Rovnako prvostupňový súd správne zamietol žalobu aj z dôvodu, že vo vzťahu k žalovanému 1/ nebola daná jeho vecná pasívna legitímácia. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 a § 151 od. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa jeho žalobe vyhovie a prizná sa mu náhrada trov konania. Namietal, že prvostupňový súd a odvolací súd posúdili vec po právnej stránke nesprávne, keď uzavreli, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, keďže svoje vlastnícke právo v konaní preukázal. Pozemky od 1. januára 2002 užíval na základe nájomnej zmluvy žalovaný 1/, čo ani tento nepopiera. Následne ich, od 1. januára 2007 odovzdal do užívania žalovanému 2/ bez toho, že by preukázal právny titul. V konaní súd žalovaného 2/ nevypočul, hoci obaja žalovaní tvrdili, že predmetný pozemok užíva práve on. Žalovaní 1/ a 2/ nepreukázali existenciu nájomných zmlúv, na ktoré vo svojej obrane poukazujú.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného právneho významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovoláním žalobcu je napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie je prípustné. V prejednávanej veci dovolací súd dosiaľ nevyslovil ani záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchyľil. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

So zreteľom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a) až g) O.s.p. (t.j. že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát). Dovolací súd existenciu takýchto väd v konaní nezistil.

Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (a aj prvostupňovým súdom) namietané v dovolaní žalobcu je síce prípustným dovolacím dôvodom, možno ho však uplatniť len vtedy, ak je dovolanie prípustné. Samo osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v zmysle Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, ale len tie, o ktorých tak zákon ustanovuje. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť preskúmvaniu po stránke vecného a právneho posúdenia.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danej veci prípustnosť dovolania žalobcu proti napadnutému rozsudku krajského súdu nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. ako neprípustné odmietol. Vzhľadom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a žalovaní 1/ a 2/ nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania a žiadne trovy dovolacieho konania im ani nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Martin Vladík, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Adriána Borovská